

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 5/2019
20.03.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић - Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Јанковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.594/18 од 31.12.2018. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.10/19 од 22.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 20. марта 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Јанковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.594/18 од 31.12.2018. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.10/19 од 22.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 - КвПо1 бр.594/18 од 31.12.2018. године, према окривљеном АА, који се налази у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду, Посебног одељења Ки. По1 број 63/11 од 05.01.2012. године, а који му се рачуна од 10.11.2017. године, када је лишен слободе, на основу члана 425а став 5. и 6. у вези члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП продужен је притвор, и истовремено је одређено да му по том решењу притвор може трајати до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Решењем Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 По1 бр.10/19 од 22.01.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца – адвоката Марка Јанковића, изјављене против решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења КПо1 бр.82/16 КвПо1 - бр.594/18 од 31.12.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Јанковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати суду на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основ подношења захтева, истиче се битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да су побијана правноснажна решења заснована на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, обзиром да је као једна од особитих околности због које постоји опасност од понављања кривичног дела у кратком временском периоду наведена и та да се против окривљеног АА води кривични поступак пред Основним судом у Крагујевцу. Према ставу браниоца, наведена околност је била одлучујућа приликом доношења одлуке о продужењу притвора, и поред тога што је чланом 3. ЗКП прописано да се свако сматра невиним док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком суда, те су побијана решења донета уз наведену битну повреду одредаба кривичног поступка.

Изложеним наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда, бранилац окривљеног само формално истиче битну повреду одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, не наводећи из којих разлога налази да се ради о недозвољеном доказу, а у суштини полемише са оценом суда о разлозима за продужење притвора према окривљеном, из којих разлога подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца није дозвољено у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Надаље, у захтеву се истиче да је правноснажним решењима учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, при чему се и ова повреда због које је подношење захтева дозвољено, само формално означава, а у образложењу се не указује у чему се она састоји, већ се полемише са оценом суда о постојању разлога за притвор прописаног одредбом члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП и оценом суда да у конкретном случају за продужење притвора према окривљеном постоје особите околности које указују да ће у кратком временском периоду поновити кривично дело, иако према ставу браниоца у конкретном случају овај разлог за продужење притвора не постоји, дакле полемише се са процесним решењима.

Како су, у поднетом захтеву за заштиту законитости само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљенима преко браниоца (из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и из члана 439. тачка 2) ЗКП) а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.